

Kategoria: Komunikacja i Transport

Opublikowano: czwartek, 20, listopad 2025 12:05

Mateusz Jabłoński

Odsłony: 528

Wojewódzki Sąd Administracyjny w Gdańsku postanowieniem z 22 października 2025 r. (sygn. III SA/Gd 357/25) odrzucił skargę mieszkanki Malborka w sprawie dotyczącej mandatu karnego, który został na nią nałożony przez tamtejszą Straż Miejską. Kwestia dotyczyła mandatu za wykroczenie polegające na zanieczyszczeniu drogi publicznej, a Sąd uznał, że takowa nie podlega ona właściwości sądu administracyjnego. Orzeczenie może stanowić ważny punkt odniesienia dla organów samorządowych i pracowników administracji, którzy spotykają się z podobnymi skargami kierowanymi bezpośrednio do WSA.

Skargę do Sądu wniosła B.D., przekazując w jednym piśmie żądania dotyczące kilku różnych czynności organów miejskich: opłaty parkingowej, odholowania pojazdu oraz mandatu za zanieczyszczenie drogi. W wyniku zarządzenia przewodniczącego wydziału skargi zostały rozdzielone, a ta dotycząca mandatu karnego zarejestrowana odrębnie.

Sąd przypomniał, że zgodnie z art. 3 § 2 p.p.s.a., kontrola sądów administracyjnych obejmuje wyłącznie ściśle określony katalog aktów i czynności, a mandaty karne nakładane w postępowaniu wykroczeniowym nie mieszczą się w tym katalogu, ponieważ są elementem postępowania regulowanego Kodeksem postępowania w sprawach o wykroczenia (k.p.s.w.). WSA w szczególności zwrócił uwagę, iż treść art. 9 § 1 k.p.s.w. jednoznacznie wskazuje, że w tego rodzaju sprawach, w pierwszej instancji właściwy jest sąd rejonowy, a możliwość kwestionowania mandatu zależy od tego, czy został on przyjęty. Odmowa przyjęcia prowadzi zaś do skierowania sprawy do sądu powszechnego, a w przypadku mandatu przyjętego procedurę określa regulacja zawarta w art. 101 k.p.s.w.

Sąd zauważył, że Straż Miejska w Malborku działała w tym zakresie na podstawie art. 12 ustawy o strażach gminnych oraz rozporządzenia z 17 listopada 2003 r., w których przewidziano możliwość nakładania mandatów za wykroczenia z art. 91 Kodeksu wykroczeń. Oznacza to, że mandat został nałożony w oparciu o prawidłową podstawę prawną.

W związku z tym WSA w Gdańsku stwierdził, że skarga dotyczy sprawy, która nie należy do kognicji sądu administracyjnego. Na podstawie art. 58 § 1 pkt 1 p.p.s.a. skarga została więc odrzucona jako niedopuszczalna, a merytoryczne argumenty skarżącej nie mogły zostać ocenione.

Zgodnie z przywołanym postanowieniem sąd administracyjny nie może, więc pełnić funkcji instancji odwoławczej w sprawach wykroczeniowych, nawet jeśli organem nakładającym mandat jest jednostka organizacyjna gminy. Jest to istotna wskazówka dla pracowników samorządowych, którzy na co dzień udzielają informacji mieszkańcom. Nierzadko bowiem petenci kierują swoje skargi „na wszelki wypadek” do WSA, oczekując, że tam uzyskają rozstrzygnięcie.

Orzeczenie przypomina podstawową zasadę: właściwość sądu administracyjnego nie zależy od statusu organu wystawiającego mandat, lecz od charakteru aktu, który podlega zaskarżeniu. Mandat karny pozostaje elementem postępowania wykroczeniowego i nie może być kontrolowany na gruncie p.p.s.a.

Postanowienie WSA w Gdańsku z 22 października 2025 r. (sygn. III SA/Gd 357/25)

Źródło: [CBOSA](#)